

ausitanak, meggondolandó, hogy őket a gyárban foglalkoztassák.

Körmendy Mátyás erre megjegyezte, hogy az iparosoknak az is a kívánságuk, hogy a 32.000 pengő üzletrészt és a 46.000 pengőt kitevő tagjóléti alapot fizessék vissza nekik. Erre vonatkozólag a következőket jegyezte meg Jakabfy kormánybiztos:

— Engem a kormány azért küldött az IOKSz-ba, hogy a kincstár érdekét védjem. A zsebórámmal szabadon rendelkezhetem, mert az az én tulajdonom, de az állam pénzével nem rendelkezem tetszésem szerint.

A jóléti alaphoz nem lehet joguk az iparosoknak,

mondotta a kormánybiztos, mert ezt abból a pénzből teremtették, amellyel évközben adós maradtak az IOKSz-nak. Az üzletrészhez nincs joguk, ha azonban úgy érzik az iparosok, hogy sérelem érte őket, forduljanak a bírósághoz. Emberi szempontokból szükségesnek találom, hogy

valamilyen összeget folyósítsanak az iparosoknak, akik kenyér nélkül maradtak

De amikor értesültem arról, hogy erőszakos fellépésükkel megakadályozták a kibontakozást, elálltam attól, hogy támogassuk őket. A gyár eladása ismétlem, az egyedüli megoldás, mert a vállalat állandóan veszteséggel működött, 1933-ban is újabb 60.000 pengős ráfizetés mutatkozott; ilyen körülmények között a gyár üzemét tovább nem lehetett fenntartani.

Körmendy Mátyás arra kérte a kormánybiztos, hogy utazzon Szegedre és próbálja meg személyesen megoldáshoz juttatni a cipőgyár ügyét. Jakabfy kormánybiztos kijelentette, hogy egyelőre nem utazhat Szegedre, különben is biztos benne, hogy

a következő napokban, a törvényes keretek betartásával, a cipőgyár ügyében megoldás jön létre.

Körmendy Mátyás az IOKSz kormánybiztosával folytatott tárgyalásának eredményét közölte dr. Kersch Ferencel, a cipőgyárnál érdekelt iparosok képviselőjével, aki a következőket mondotta:

— A kormánybiztos válasza a legkevésbé sem elégti ki az iparosokat. Azt hittük mindmáig, hogy a kormánybiztos sztoinrozza a Szűcs testvérekkel kötött szerződést. Mi

a gyár eladását a legélesebben el-lenezzük és most majd radikálisabb eszközökhöz folyamodunk, hogy igazunkat megvédjük.

Beszéltünk dr. Szivessy Lehel kormányfőtanácsos ügyvéddel, aki most kapott megbízást arra, hogy az IOKSz képviselőt Szegeden el-lássa.

— Az IOKSz teljes képviselőre kaptam megbízást — mondotta dr. Szivessy Lehel — és most dr. Szécsi ügyvéd kartársammal karöltve igyekszünk az ügyet megoldáshoz juttatni. A szükséges lépéseket már megtettük, amelyek

a legközelebbi napokban megoldáshoz vezetnek.

A törvényes formák betartásával, az államhatalom akaratát visszük keresztül.

Megszereztük azoknak az üzletrésztulajdonosoknak a névsorát, akik a legutóbbi eseményekig a cipőgyárban dolgoztak.

Az üzletrésztulajdonos iparosok

névsora a következő:

Bója Ignác (1909 óta) 4 családtag, Takács József (1904 óta) 4 családtag, Korpási Nándor (1906) 1 családtag, Huszár Imre (1909) 3, Ökrös Lajos (1904) 4, Répás János (1904) 2, Halász János (1905) 4, Kercsov Antal (1908) 3, Dán István (1908) 3, Bozókai Imre (1910) 8, Nagy Lajos (1909) 3, Bori József (1910) 1, Fiáth János (1907) 3, Horváth Elek (1909) 3, Kamasz Lajos (1907) 2, Fábán József (1910) 2, Szatmári Mihály (1911) 3, Radulov János (1912) 1, Rác Sándor (1912) 1, Wolf Mihály (1911) 5, Sarányi István (1912) 2, Harangozó Mihály (1910) 1, Tóth István (1912) 3, Fodor János (1912) 5, Kucsera Albert (1913) 4, Vismeg Lajos (1913) 3, Tóth Jakab (1915) 5, Barna Nándor (1922) 1, Takács Sándor (1914) 3, Répás Ferenc (1922) 3, Kalmár István (1913) 4, Szávin György (1914) 3, Sebestyén Sándor (1919) 2, Losonci Lukács (1913) 1, Ménesi József (1920) 2 családtag.

Lájer Dezső törvényhatósági bizottsági tag, szociáldemokrata párttitkár vezetésével csütörtökön délből

a felsővárosi cipőgyár munkásainak küldöttsége

jelent meg dr. Pálffy József polgármesterhelyettes előtt. A munkások nevében arra kérte a polgármesterhelyettes Lájer, hogy lépjen közbe a munkások kenyerének megmentése érdekében, hívja össze a részvényesek, az IOKSz képviselőit, a gyár megvásárlóját és a megbeszélésen keressék meg a módot az IOKSz és a részvényesek között felmerült ellentétek áthidalására. Bejelentette a küldöttség, hogy

a munkások sem maradnak tétlenül, szükség esetén közvetlenül a kereskedelmi miniszterhez fordulnak és őt kéri fel a beavatkozára.

mert az a veszély fenyegeti a munkásokat, hogy a vevő visszariad a nem várt bonyodal-maktól és sztoinrozza a gyárvételt, már pedig ebben az esetben az üzem igen hosszú ideig nem indulhat meg.

A polgármesterhelyettes kijelentette a küldöttség előtt, hogy sürgősen érintkezésbe lép

az IOKSz kormánybiztosával, Jakabfy miniszteri tanácsossal, aki létrehozta a gyárvásárt és őt kéri fel az ügy sürgős elintézésére. Kijelentette a polgármesterhelyettes, hogy megítélése szerint akkor történt meg a hiba, amikor

a kormánybiztos a gyár eladásához nem kérte ki a részvénytársaság igazgatóságának előzetes hozzájárulását,

mert azt hitte, hogy az IOKSz mint a részvények többségének birtokosa szabadon rendelkezhetik a gyárral. Ezt a hibát könnyen korrigálhatja a kormánybiztos és akkor semmi jogi akadály nem lehet a gyár birtokbavételének és üzembehelyezésének.

A miniszteri biztos nem nyilatkozik

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A Délmagyarország budapesti munkatársa ebben az ügyben kérdést intézett Jakabfy Károlyhoz, az IOKSz miniszteri biztosához, hogy mennyi volt az IOKSz által a Szegedi Cipőgyárnak nyújtott kölcsön és mennyi volt az állam részesedése ennél a gyárnál. Jakabfy Károly azonban kijelentette, a nyilvánosság számára nem adhat felvilágosítást, mert erre hivatali állása nem jogosítja fel.

A „Kass” megnyitása

A kávéházak, szállók, vendéglők és cukrászdák egyenlő elbánást kérnek Küldöttség a polgármesternél

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön délelőtt a szegedi kávéosok vendéglősök és cukrászok küldöttsége jelent meg dr. Pálffy József polgármesterhelyettes előtt. A küldöttség a Kass kávéház és szálló megnyitására alakuló részvénytársaság ismeretes beadványával kapcsolatban egyenlő elbánást kért az összes szegedi kávéházak, szállók, vendéglők és cukrászdák számára és kívánságait memorandumba foglalva nyújtotta át a polgármesterhelyettesnek. A memorandumot a vendéglősök nevében Juránovics Gyula szakosztályi elnök, a cukrászok nevében dr. Virágh Béla írta alá.

A beadványban hivatkoznak arra, hogy a Kass megnyitására alakuló részvénytársaság „különös tiszteletnek örvendő alapítói különös kedvezményeket kértek a vállalat számára”. Kértek ingyenes köztérhasználati jogot és vízidíjkezdvezményt, illetve a vízidíj teljes elengedését. Kimutatták, hogy a Kass megnyitásával legalább évi 15.000 pengő deficitet vállalnak magukra, de ezt szívesen teszik, mert tudják, hogy a Kass életrekeltségével nagyjelentőségű szolgálatot tesznek Szeged idegenforgami érdekeinek.

A szegedi vendéglősök, kávéosok, szállodások és cukrászok nagy örömmel fogadják ezt a megállapítást — mondja a beadvány —, mert ezzel beigazoltnak látják azt, hogy a szegedi kávéos, vendéglős, szálló és cukrászipar a határvárossá tett Szegeden milyen közhasznú működést fejt ki, tehát minden jog meg van a kedvezményes elbánásra. Ezért ugyanazokat a kedvezményeket kérik az összes kávéházak, vendéglők, szállók és cukrászdák számára, mint amilyen kedvezményekért a Kass rt. folyamodott. Kérlik, hogy ezeket az iparágakat január elsejétől kezdődőleg mentse fel a vízidíjfe-tés kötelezettsége alól, vagy pedig biztosítson megfelelő kedvezményt számukra. Engedje át őt évi ingyenesen az általuk használt közterületeket és bocsásson rendelkezésükre közterületet ugyancsak díjmentesen, amelyen nyári kioszkat építhetnek.

Lehetetlennek tartják, hogy a város a rokon-szakmák közterheiből nyújtson támogatást egy — konkurrens vállalkozásnak, különösen akkor — folytatja a memorandum —, amikor köztudomású, hogy a város prominens vendégeinek a püspöki rezidencia, vagy az egyetem nyújt szállást, a katonai vendégek elszállásolásáról pedig a kincstár gondoskodik és így a szállók és a vendéglők számára nem marad jelentősebb forgalom. Végül bejelentik, hogy kérelmük nem irányul a Kass megnyitása ellen, bár meggyőződésük, hogy a jelenlegi üzletek minden igényt ki tudnak elégíteni.

Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes a

szakosztályok kívánságaival kapcsolatban kijelentette a Délmagyarország munkatársa előtt, hogy a küldöttség beadványát ugyanakkor terjeszti a kisgyűlés elé, amikor a Kass rt. kérelmét is tárgyalják.

Itt említjük meg, hogy Kozma Ferenc, a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatója, akinek vezető szerepe van a Kass megnyitására alakuló részvénytársaságban és aki egyike volt az ismeretes beadvány aláíróinak, csütörtökön délelőtt felkereste dr. vitéz Szabó Géza tanácsnokot és közölte vele, hogy az alapítók nem a Stefánia gyermekjátsszóterének átengedését kérték nyári kioszk építésére, hanem a sétány közepetáján lévő kis koralaku tisztásra gondoltak.

Dimitroff bolgár bíróság elé akar állani

Budapest, január 4. Szófiából jelentik: Dimitroff, a nagy gyújtogatás felmentett fővadászt, noha Moszkvában nagy ünnepeket készítettek elő fogadtatására, a vörös hadsereg tábornokává nevezték ki, egyelőre lemondott az ünnepeltetésről és a bolgár bíróság elé akar állni, hogy szembeszálljon azzal a váddal, amely szerint főbenjáró része van a szófiai székesegyház felrobbantásában. Táviratot intézett a bolgár miniszterelnökhöz, akivel azt a szándékát közli, hogy visszatér Bulgáriába és folytatja politikai tevékenységét. Kéri annak a pernek felújítását, amelyben az 1923 évi kommunista felkelésért in contumaciam elítélték. Feltételül csupán azt szabta, hogy a bolgár miniszterelnök gondoskodjék személyi biztonságáról és szabad védekezési jogáról.

A férjgyilkos alagi asszony ügye

Budapest, január 4. Az alagi férjgyilkos asszony, Bognár Istvánné ügyében megkezdődött a vád- és védelem munkája. Az ügyész arra igyekszik bizonyítani, hogy Bognárné előre megfontolt szándékkal ölte meg férjét, a védő viszont elmebetegséggel igyekszik menteni a gyilkos asszonyt. A vizsgálóbíróhoz intézett beadványában azt hangoztatja, hogy Bognár rosszul bánt feleségével; az utóbbi időben pedig az elmezavar jelei mutatkoztak az asszonyon. Kutatást indított a védő, hogy Bognár István melyik barátjától kapta a fegyvert. Ha sikerül a puskát ajándékozóját megtalálni, az perdöntő lehet. Ha Bognár hiányzó testrészeit péntekig nem találják meg, akkor a meglevő részeket felboncolják, azután megadják a temetési engedélyt.